

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Aleny Pavlíčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **Biopol GN s.r.o.**, IČO: 26214768
sídlem Jakubská 647/2, Praha 1 – Staré Město
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Solilem
sídlem Jakubská 647/2, Praha 1 – Staré Město

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Praze**
sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5 – Motol

o žalobě proti rozhodnutí ředitele inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze ze dne 28. 12. 2016, čj. SZPI/AA149-435/2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ředitele inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze (dále též jako „ředitel žalovaného“ nebo „ředitel inspektorátu SZPI v Praze“) ze dne 28. 12. 2016 (dále jen jako „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno opatření inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze (dále též jako „inspektorát SZPI v Praze“) ze dne 16. 12. 2016, č. P159-10285/16/D01 (dále jen jako „opatření“), kterým bylo žalobkyni uloženo, aby prokazatelně informovala své odběratele a zajistila stažení výrobku BARNYS TRIPLE blend, s datem min. trvanlivosti 30. 9. 2018 a označením šarže OT 92120, z tržní sítě, to vše do 21. 12. 2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje XXX.

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Dne 9. 11. 2016 provedl žalovaný dle § 3 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o SZPI“), kontrolu ve skladu žalobkyně na adrese [REDAKCE], Praha, se zaměřením na kontrolu doplňků stravy obsahujících látky s fyziologickým účinkem na klouby a pojivovou tkáň (glukosamin sulfát, chondroitin sulfát, metylsulfonylmetan). Při této kontrole byly odebrány vzorky dvou potravin, a to uváděných do oběhu pod obchodními názvy BARNYS Inovo 5 a BARNYS TRIPLE blend. Po provedení rozboru laboratoří EORUFINS BEL/NOVAMANN s.r.o., o čemž byly vyhotoveny Protokoly o zkoušce č. 136094/2016 a č. 136095/2016, bylo zjištěno, že doplněk stravy BARNYS TRIPLE blend nevyhověl zjištěným obsahem glukosamin sulfátu a chondroitin sulfátu deklaraci uvedené na obale potraviny.
4. Vzhledem k porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (dále jen jako „nařízení č. 1169/2011“), žalovaný uložil žalobkyni dne 16. 12. 2016 opatření dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI v tomto znění: *„Kontrolovaná osoba bude prokazatelně informovat své odběratele a zajistí stažení z tržní sítě BARNYS TRIPLE blend (datum minimální trvanlivosti 30-09-2018, označení šarže LOT 92120).“*, neboť dospěl k závěru, že na obale byly uvedeny zavádějící informace o složení. Toto opatření bylo žalobkyni na místě téhož dne předáno.
5. Protokol o průběhu kontroly č. P159-10285/16 ze dne 16. 12. 2016 byl žalobkyni téhož dne předán. Žalobkyně proti němu podala dne 22. 12. 2016 námitky, v nichž rozporovala kontrolní zjištění.
6. Dále žalobkyně podala dne 22. 12. 2016 odvolání proti uloženému opatření, k němuž přiložila Certificate of Analysis ze dne 13. 10. 2016 od CAL-Canadian Analytical Laboratories Inc. Toto odvolání však ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím ze dne 28. 12. 2016 zamítl a opatření žalovaného potvrdil. K námitce žalobkyně k metodě měření ředitel žalovaného uvedl, že turbidimetrická (Cetylpyridinium Chlorid (CPC) titrační) metoda je neselektivní, neboť jakýkoli větší polyaniont může reagovat a vytvářet falešně pozitivní výsledky, proto je nevhodná ke kvantifikaci obsahu chondroitin sulfátu a je nutné ji doplnit dalšími zkouškami. Je i tak vhodná spíše pro kontrolu surovin než pro kontrolu finálních výrobků. Dle ředitele žalovaného je naopak enzymatická HPLC metoda selektivní a vhodná jak pro suroviny, tak i pro finální výrobky, není ovlivněna původem chondroitinu a není tedy nutná kalibrace, jak uvádí žalobkyně. Tato metoda je považována odbornou veřejností za metodu nejvhodnější a byla vybrána pracovní skupinou AOAC International pracovní skupinou pro chondroitin sulfát jako AOAC oficiální metoda. Obě metody skutečně nemusí ukazovat srovnatelné výsledky, jak namítala dále žalobkyně, jelikož metoda použitá laboratoří vybranou výrobcem preparátu může být ovlivněna dalšími látkami přítomnými ve vzorku. Žalovaný použil pro měření chondroitin sulfátu vhodnou metodu a jeho výsledky jsou správné. K námitce, že preparát obsahuje glukosamin

Shodu s prvopisem potvrzuje XXX.

sulfát 2KCl v množství 1600 mg, ředitel žalovaného uvedl, že laboratoř oslovená žalovaným měřila obsah látky deklarované na obale preparátu. Pokud je ve výrobku glukosamin sulfát 2KCl v množství 1600 mg, ale na obsahu výrobce deklaroval glukosamin sulfát v množství 1600 mg, je zřejmý důvod, proč se výsledky liší, jelikož se jedná o různé látky s různou molekulovou hmotností a není možné je v označení zaměňovat. Toto vede k uvedení nepřesné a zavádějící informace pro spotřebitele, která v něm může budít dojem, že je ve výrobku více glukosamin sulfátu, než tomu skutečně je. Z certifikátu laboratoře výrobce navíc plyne, že je v něm uveden glukosamin sulfát a ne sůl KCl a mezi obsahem methylsulfonylmethanu (MSM) a glukosamin sulfátu je jiný poměr než na obale. Pokud by se vycházelo z poměru v certifikátu laboratoře výrobce a skutečně by byla zaměněna látka, byly by certifikáty jak laboratoře výrobce, tak laboratoře žalovaného ve velmi dobré shodě. Jelikož je však na obale uveden obsah glukosamin sulfátu v množství 1600 mg na 4,6 g, je uvedenou deklaraci nutno považovat za klamání spotřebitele. K žádosti žalobkyně o stanovení metodiky měření ředitel žalovaného uvedl, že k tomu není oprávněn, ale doporučuje používání stejných metod, jaké jsou používány pro účely úřední kontroly. Ke stanovení obsahu chondroitin sulfátu lze použít i jiné vhodné metody pro daný účel se srovnatelnými výsledky.

II. Obsah žaloby

7. Žalobkyně předně namítla, že rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a je založeno na nerespektování práva žalobkyně na objektivně provedené dokazování, proto namítla jeho nezákonnost, neodůvodněnost a nepřezkoumatelnost.
8. K metodě měření chondroitin sulfátu žalobkyně uvedla, že při použití enzymatické HPLC metody na testování této látky je důležité, jaký chondroitin sulfát byl testován, u této metody je tak nutné provést kalibraci na základě jeho původu. Naproti tomu USP – CPC turbidimetrická metoda je méně závislá na zdroji surovin a přináší vyváženější výsledky. Obě metody tak nemusí vykazovat srovnatelné výsledky na stejném vzorku. Turbidimetrická metoda je popsána v americkém i evropském lékopisu na stanovení chondroitin sulfátu, kdy je velmi účinná při současném ověření čistoty a totožnosti. Tvzení, že kanadská laboratoř žalobkyně díky použití jiných metod vykazuje zkreslené a falešně pozitivní výsledky, je dle žalobkyně zcela absurdní a nepodložené.
9. Dále žalobkyně namítla, že co se týče označený látky glukosamin sulfát, existuje několik variant a není pevně stanovená terminologie k používání těchto látek. Obsahem přípravku je glukosamin sulfát 2KCl v množství 1600 mg. Ze strany spotřebitele tak nemůže dojít k záměně látek, jelikož přípravek glukosamin skutečně obsahuje, a to v jedné z jeho forem v deklarovaném množství.
10. Žalobkyně dále podotkla, že ačkoliv není stanovena metodika měření, žalovaný stíhá žalobkyni za údajně nedostatečný obsah látky v přípravku, kdy však používá rozdílnou metodiku měření, nebo zkoumá obsah odlišných látek, než které v přípravku skutečně obsaženy jsou. Výsledky žalovaného se přitom podstatně liší i u jiných přípravků žalobkyně od odlišných výrobců.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje XXX.

11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Předně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, kde se dostatečně vypořádal se všemi námitkami žalobkyně, které vznesla v podané žalobě.
12. Žalovaný opětovně zdůraznil, že tzv. enzymatická HPLC metoda není závislá na tom, jaký chondroitin je testován, celkový chondroitin je totiž vypočítán jako suma disacharidů vzniklých štěpením. Kalibrace se provádí pomocí jednotlivých disacharidů a je nezávislá na jejich původu. Naproti tomu USP – CPC turbidimetrická metoda není specifická, jakékoli známé i neznámé mukopolysacharidy nebo karboxylové skupiny na bílkovinách ve vzorku mohou reagovat stejně a tak uměle výsledek navyšovat. Je tak nutné ji používat v kombinaci s dalšími metodami ověřujícími čistotu a identitu vzorku, jak uvádí i americký lékopis. Mj. je tam zahrnuta právě i HPLC enzymatická metoda. Laboratoř CAL tyto zkoušky zaměřené na čistotu a identitu vzorku neprovedla a nesplnila tak podmínky amerického lékopisu. Závěr o tom, že zkouška provedená touto laboratoří vykazuje zkreslené a falešně pozitivní výsledky, se tak nejvíce jeví absurdní a nepodložený, spíše naopak. To ostatně potvrzují i důkazy předložené žalobkyní. Výsledky rozborů předložených žalobkyní a provedených v laboratoři CAL se navíc týkají jiného produktu, než který analyzoval žalovaný, neboť na certifikátu je přípravek označen jako Triple Horse Blend. Laboratoř CAL navíc není akreditovaná laboratoří dle mezinárodní normy ISO 17025, čímž nesplňuje základní požadavek v čl. 12 nařízení č. 882/2004 na úřední laboratoře.
13. K označení látky glukosamin sulfát žalovaný doplnil, že účinnou složkou uvedenou na obale je „glukosamin sulfát“ a přidání formy obsahující chlorid draselný (2KCl) pouze navyšuje absolutní množství této složky o cca 32 %, přičemž nepřináší pro spotřebitele žádnou faktickou hodnotu. 2KCl nemá žádný nutriční význam, jedná se pouze o jakýsi „nosič“, který přispívá ke stabilizaci „glukosamin sulfátu“. Informace o množství látky nesmí být pro spotřebitele klamavá nebo zavádějící, ten má právo na jasnou, přesnou a správnou informaci o tom, jaká látka je v přípravku přítomna a v jakém množství.
14. K metodice měření žalovaný uvedl, že konkrétní metodika pro danou látku stanovena není, neznamená to ale, že by úřední laboratoře mohly používat jakékoli metody. Požadavky na metody v rámci úředních kontrol jsou stanoveny v čl. 11 nařízení EP a Rady (ES) č. 882/2004. Laboratoř žalovaného použila metodu, která je v souladu s těmito požadavky, je v literatuře popsána jako selektivní a poskytující správné výsledky a byla vybrána pracovní skupinou AOAC International jako AOAC oficiální metoda. Tato metoda je určena jako referenční metoda v případě sporů. Ačkoliv tedy neexistuje jednotná metoda pro stanovení chondroitin sulfátu, metoda použitá laboratoří žalovaného je z hlediska současného poznání nejvhodnější z dostupných a známých metod. Skutečnost, že byla použita jiná metoda či jiný způsob měření, pak není důvodem pro to, aby rozhodnutí bylo nedostatečné či neodůvodněné, a žalovaný má za to, že se se všemi tvrzeními žalobkyně dostatečně a řádně vypořádal.

IV. Jednání soudu

15. Na jednání dne 22. 6. 2020 setrvali žalobkyně i žalovaný na svých písemných podáních.

Shodu s prvopisem potvrzuje XXX.

16. Soud provedl důkaz studijní zprávou vypracovanou VŠCHT v Praze, Fakultou potravinářské a biochemické technologie, s názvem „Přehled metod stanovení chondroitin sulfátu v doplňcích stravy“, z níž zjistil, že titrační metoda pomocí cetylpyridinia chloridu (CPC) je popsána v americkém i evropském lékopisu na stanovení chondroitin sulfátu, základem všech lékopisných hodnocení je však vždy posloupnost a návaznost jednotlivých kroků hodnocení. Stanovení chondroitin sulfátu metodou titrace CPC musí vždy předcházet potvrzení identity a čistoty, jelikož stejnou pozitivní reakci vykazují i příbuzné sulfatované glykosaminoglykany, sulfatované polymery s dostatečnou molekulovou hmotností a polymery s volnými karboxylovými skupinami. Velmi podobnou titrační křivku vytváří např. alginát sodný, který se často používá jako náhražka chondroitin sulfátu. Samotné titrační stanovení podle lékopisného postupu proto bez ověření čistoty a totožnosti není průkazné. Vysokoúčinná kapalinová chromatografie (HPLC) je v druhém přístupu založena na analýze disacharidů vzniklých enzymovou hydrolýzou chondroitin sulfátu, resp. na kvantifikaci produktů enzymové hydrolýzy chondroitin sulfátu pomocí chondroitinázy. HPLC stanovení nenasycených disacharidových jednotek po enzymové hydrolýze je vysoce specifická metoda, což je její hlavní výhodou.
17. Žalobkyně dále navrhla důkaz vypracováním znaleckého posudku, zda metoda měření účinných látek v daných výrobcích (CPC titrační metoda) vykazuje výsledky, které odpovídají skutečnosti, tedy zda nejsou zkreslené a falešně pozitivní, jak uváděla žalovaný, soud však návrh na provedení tohoto důkazu zamítl jako nadbytečný, jelikož rozhodné skutečnosti ohledně přesnosti dané metody byly zjištěny z obsahu správního spisu a provedených důkazů, konkrétně studijní zprávy vypracované VŠCHT v Praze, Fakultou potravinářské a biochemické technologie, s názvem „Přehled metod stanovení chondroitin sulfátu v doplňcích stravy“.
18. Žalovaný neměl na jednání žádné důkazní návrhy, netrval tedy na provedení důkazů navržených ve svých písemných podáních.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen jako „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI inspektor vydá opatření, kterým kontrolované osobě uloží odstranění zjištěných nedostatků.
21. Dle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011 informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání.
22. Dle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1169/2011 informace o potravině musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné.
23. Soud předně k námitce nepřezkoumatelnosti, kterou žalobkyně uplatnila, uvádí, že za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost je nutné považovat rozhodnutí tehdy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které

Shodu s prvopisem potvrzuje XXX.

vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24), pro rozpor výroku s odůvodněním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6A 63/93-22). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Jak judikoval již Vrchní soud v Praze [viz rozsudek ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92 (SJS 27/0; SP 27/1994)], z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a – v případě rozhodování o relativně neurčité sankci – jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Nutno též zdůraznit, že dle ustálené judikatury tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z hlediska soudního přezkumu jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).

24. Takové vady však soud v napadeném rozhodnutí neshledal. Ředitel žalovaného se řádně vypořádal se všemi námitkami žalobkyně, uvedl, z jakých skutečností vyšel, a řádně zdůvodnil, proč považuje své závěry i závěry žalovaného za správné a proč odvolání žalobkyně zamítl. Nelze tak přisvědčit zcela obecné námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je neodůvodněné a nepřezkoumatelné. O tom ostatně svědčí i skutečnost, že žalobkyně vnesla vůči napadenému rozhodnutí několik věcných námitek, kterými reaguje právě na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí.
25. Soud se nejprve zabýval námitkou ohledně metody měření obsahu chondroitin sulfátu. Žalobkyně opakovaně jak v odvolání proti vydanému opatření, tak ve správní žalobě namítala, že u enzymatické HPLC metody je nutno provést kalibraci, zatímco u CPC turbidimetrické metody je dána menší závislost na zdroji surovin a tato metoda přináší vyváženější výsledky, a to při současném ověření čistoty a totožnosti. Výsledky měření chondroitin sulfátu z laboratoře výrobce tak dle žalobkyně nemohou být zkreslené a nesprávné.
26. Soud však nemůže s žalobkyní souhlasit. Jak sama žalobkyně uvedla a jak soud zjistil z provedeného dokazování, při CPC turbidimetrické/titrační metodě je nutno provést ověření čistoty a totožnosti vzorku, jinak není metoda průkazná. Jak však opakovaně zdůraznil žalovaný, laboratoř výrobce CAL toto ověření čistoty a totožnosti vzorku neprovedla, resp. provedení tohoto postupu z certifikátu měření produktu BARNYS Triple (Horse) blend neplyne. Naproti tomu, jak bylo zjištěno z provedeného dokazování, metoda použitá žalovaným, tedy HPLC enzymatická metoda, je vysoce specifickou metodou, jak tvrdil opakovaně žalovaný, a nedochází tak ke zkreslení výsledku dalšími látkami obsaženými ve zkoumaném vzorku, jak se děje u CPC

titrační metody bez ověření čistoty a totožnosti. Z tohoto pohledu se tak jeví tvrzení žalovaného, že výsledek analýzy daného produktu mohl vyjít zkresleně a s falešně pozitivními výsledky, jako logické. Soud proto neměl důvod pochybovat o závěru žalovaného, že analýza laboratoře žalovaného, která použila enzymatickou HPLC metodu, byla provedena správně, její výsledky jsou odpovídající a v daném přípravku BARNYS Triple blend je skutečně méně chondroitin sulfátu, než deklaruje výrobce, resp. žalobkyně jako distributor na obalu tohoto přípravku, čímž došlo k porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011.

27. Z výše uvedených důvodů soud zamítl i návrh žalobkyně na provedení důkazu vypracováním znaleckého posudku, a to jako nadbytečný, jelikož zejména z provedených důkazů, konkrétně studijní zprávy vypracované VŠCHT v Praze, Fakultou potravinářské a biochemické technologie, s názvem „Přehled metod stanovení chondroitin sulfátu v doplňcích stravy“, zcela jasně plyne, že metoda CPC titrace je metodou vhodnou v případě, že se provede předchozí řádné potvrzení identity a čistoty, pokud se však neprovede, soud nemá pochyb o tom, že zkouška za použití této metody může vykazovat zkreslené a falešně pozitivní výsledky, jak bylo ostatně v dané studijní zprávě vysvětleno. Ze znaleckého posudku by tak soud nemohl učinit žádná nová zjištění oproti těm, která již získal z obsahu správního spisu i provedeného dokazování.
28. První námitku žalobkyně tak soud shledal neopodstatněnou.
29. Co se týče druhé námitky, ani zde nemohl soud žalobkyni přisvědčit. Ta uvedla, že glukosamin sulfát má několik variant označení a u spotřebitele nemohlo dojít k záměně látek. Jak však opakovaně zdůraznil žalovaný a jak potvrdila sama žalobkyně, na obalu přípravku je deklarováno množství látky „glukosamin sulfát“, zatímco žalobkyně v žalobě i certifikát laboratoře výrobce přípravku uvádí glukosamin sulfát ve formě soli 2KCl. Nejedná se tedy o čistý glukosamin sulfát, ale o jeho sůl, jejímž obsahem je nejen glukosamin sulfát, ale i další příměs. Jeho obsah je tak v této soli nižší, než v případě stejného množství čistého glukosamin sulfátu, jak ostatně potvrdil i laboratorní rozbor provedený laboratoří žalovaného. V tomto případě tedy soud musí souhlasit se žalovaným, že informace na obale přípravku, který žalobkyně dováží na zdejší trh, je zavádějící co do složení, jelikož přípravek obsahuje méně glukosamin sulfátu, než je na něm uvedeno. Vzhledem k tomu, že glukosamin sulfát je pro spotřebitele jednou z klíčových složek produktu, může být pro něj tato informace matoucí a ovlivnit výběr přípravku, který pro sebe zakoupí. Zde soud odkazuje zejména na obecné cíle nařízení č. 1169/2011, které jsou vyjádřeny v čl. 3 odst. 1: *„Poskytování informací o potravinách usiluje o vysokou úroveň ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím základu, který konečnému spotřebiteli umožní informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití, se zvláštním ohledem na zdravotní, hospodářská, environmentální, sociální a etická hlediska.“* V daném případě však informace na přípravku tento informovaný výběr spotřebiteli znemožňují, neboť mu neposkytují přesné údaje o obsahu podstatných složek produktu pro to, aby se mohl s ohledem na příslušná zdravotní hlediska kvalifikovaně rozhodnout. Žalobkyni přitom nic nebránilo na přípravku uvést glukosamin sulfát ve formě, která je v něm skutečně obsažena, tedy ve formě soli 2KCl, popř. uvést správně (nižší) obsah pouze „čistého“ glukosamin sulfátu, čímž by nadto množství na přípravku uvedené odpovídalo hodnotám naměřeným laboratoří žalovaného.

30. K poslední námitce žalobkyně ohledně stanovené metodiky měření soud uvádí, že není úkolem žalovaného, aby určoval metodiku měření, na základě níž by měl být stanoven obsah látek ve výrobcích, resp. přípravcích. Jak již vyplývá z výše uvedeného, žalovaný nestíhá žalobkyni za to, že použila jinou metodu pro stanovení obsahu látek v přípravku, ale za to, že přípravek vykazuje menší množství dané látky, než jaké je na něm deklarováno, což je pro spotřebitele zavádějící. Jaká je příčina tohoto stavu, je nerozhodné, pokud bylo prokázáno, že metoda použitá laboratorii žalovaného byla zvolena správně a její výsledky jsou průkazné. Toto se v daném případě stalo a soud na základě obsahu správního spisu a provedeného dokazování dospěl k závěru, že žalovaný při stanovení obsahu látek v přípravku BARNYS Triple blend nepochybil. Nelze mu vyčítat ani skutečnost, že pokud na obalu přípravku bylo uvedeno množství „čistého“ glukosamin sulfátu, tento v obsahu přípravku zkoumal, neboť nemohl z žádných okolností vědět, že glukosamin sulfát je v přípravku obsažen v jiné formě, a byl povinen kontrolovat právě to, co je uvedeno na obalu daného přípravku. Naproti tomu žalovaný řádně zjistil, že laboratoř výrobce přípravku neprovedla měření obsahu složek obsažených v přípravku správně, za což žalobkyně jako dovozce přípravku nese odpovědnost. Výsledky u jiných přípravků pak nejsou v daném případě rozhodující. Ani poslední námitka žalobkyně proto nebyla opodstatněná.
31. Soud tedy uzavírá, že ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, uvedl, z jakých skutečností vycházel, jak je hodnotil, jak se vypořádal s námitkami žalobkyně a k jakým závěrům dospěl. Skutková zjištěná učiněná žalovaným i ředitelem žalovaného z provedeného dokazování přitom byla dostatečná pro to, aby věc správně posoudili a rozhodli o ní. Soud tedy neshledal namítanou nezákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Vzhledem k výše uvedenému tak soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle nějž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Rozhodl proto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žalobkyně v této věci neměla úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje XXX.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2020

Milan Tauber
předseda senátu